

Ve třetím rozhovoru s letošními Krtky – skupinami jsme oslovili novoborskou skupinu **Zhasni**. Skupina, která si v loňském roce vlastním nákladem vydala dobře hodnocené album

Je to tak nutný

..., si na Zahradě zasoutěžila potřetí a tento hattrick proměnila v bronzového Krtka za 288 hlasů. Zhasni soutěžili první den a nejen dle mého názoru byli v tomto dni mezi skupinami jedni z nejlepších, neboť na prvních dvou místech byli soutěžící z druhého dne.

Když Jupp vyhlášoval výsledky, tak Michal v zákulisí chodil s batohem na zádech... To jste si tak nevěřili?

My jsme byli vlastně od neděle na odjezdu a s Michalem jsme zůstali hlavně kvůli koncertu Textové dílny Slávka Janouška, za kterou tak trochu „kopeme“. Během roku se o nás, tedy na kapelu našeho formátu, poměrně dost psalo a cítili jsme, že posluchačů pomalu přibývá, ale krtčí soutěž je nevyzpytatelná, což dokazují (alespoň pro mě) překvapivá umístění některých muzikantsky silných sestav. Že bychom si byli jistí nějakým předním umístěním, to jistě ne.

Po loňském třináctém místě jste letos poskočili o celých deset míst, čím si to vysvětlujete?

Možná nám pomohlo těch cca padesát hraní, co jsme v této sestavě za poslední rok a půl objezdili. Možná jsme měli štěstí na čas soutěžního vystoupení. Možná pomohla deska, o které se často psalo. A taky už máme takový mini-tábor fanoušků, který jistě loboval-)

*Myslíte, že kromě vloni vydaného CD *Je to tak nutný*..., na to mohl mít vliv i Michalův podběrák*

na krtky?

No, tak o tom vůbec nepochybujeme... Bez podběráku bychom se snad ani nepokoušeli-)

Sledovali jste soutěž? Měli jste nějaký svůj tip?

Zahrada je taková hudební Země Živitelka a všechno se snad ani stihnout nedá, ale některá vystoupení jsme zažili. Mně osobně se už dlouho líbí Luboš Nohavica a jeho Ogari. Uznáváme ale i řadu dalších sdružení. Bylo mi trochu stydno, když jsem na konci „tabulky“ spatřil právě Ogary, Půl dechu do měchu a Honzíkovu cestu. Jsou to všechno páni a dámy muzikanti a jejich umístění podle mě nekoresponduje s tím, co umějí, ale ono je to soutěžení v hudbě prostě takové...

Zahráli jste si na Zahradě i mimo pódiové recitály?

Měli jsme od soboty každý den nějaké vystoupení a energie (a možná i odvaha) na mimopódiové recitály už nezbyla. Snad se do toho pustíme příští rok. Tyto typy hraní bývají často otevřenější a něčím vlídnější, než ty „oficiální“. Dělají Zahradu Zahradou a nedokážu si ten festival bez tohoto koření snad ani představit. Stejně tak bez nočního hraní u Kapličky.

Koho jste si na Zahradě s chutí poslechli a případně, koho jste si pro sebe objevili?

Bubeník a basák kývali nejvíc nad hudbou Ogarů a Půl dechu do měchu, které předtím neslyšeli. Pokud vím, tak u zbytku kapely k výraznějšímu objevu nedošlo. Tuším, že poprask musel způsobit Monty, ale toho už známe delší dobu. Stejně tak všechny ty Frauenbergy a Žambochy, Cicvárky a Lady a Hořký kafe a... Hodně sestav člověk slyší v průběhu roku, tak ho pak jejich produkce nepřekvapí. Folk není zas tak velký rybník...

Kde vás mohou diváci během festivalové sezóny slyšet?

Na Folkové Růži v Jindřichově Hradci, na Portě v Ústí nad Labem, na Muzice v Hrádku u Rokycan, na Čechtické Lilii, na Mohelnickém Dostavníku a u nás doma v Boru ve zkušebně.

Je něco na co jsem se vás nezeptal a chtěli byste vzkázat divákům?

Co bychom chtěli vzkázat? Děkujeme všem, kteří usoudili, že stojí za to naši hudbu poslouchat. Bez nich by nás to všechno těšilo o dost méně. Kamarád Jirka Kyncl (Duo Svitky, 9. patro, Panelákoví fotři) pravil, že je krásný, když se do popředí dostane někdo s docela jemnou muzikou. Vážíme si toho, že i přesto, že z nás nejde takový tlak, někoho dokážeme zaujmout a třeba i nějak pohladit. Toho v hudbě v poslední době moc není nebo se mi to tak jeví. A tobě děkujeme za otázky a podporu.

Za Zhasni odpovídal Kuba Horák